

بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری عباسعلی غلامی*^۱، محمد مومنی^۲، سعید قهرمانی^۳، جواد عباس علی مددی^۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۱/۳۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۳/۳۱

چکیده

ارتباطات از مباحث بسیار مهم در زندگی بشر امروزی می‌باشد که در زندگی‌های شهری نقش خود را اساسی‌تر نشان داده است و طبق تحقیقات انجام شده ارتباطات می‌تواند باعث بالا رفتن سطح فرهنگ و کیفیت زندگی شهری در حوزه‌های مختلف شود و مدیران شهری این مسئله را جزو اصول اساسی مدیریتی خود در حوزه مدیریت شهری قرار داده‌اند. با مطالعه در نظریات و مکتب‌های جدید که در پژوهش‌های کاربردی و بنیادی مرتبط با مطالعات شهری انجام شده‌است، چنین استنباط می‌شود که یکی از نظریاتی که تاثیر زیادی در روند تحولات و مکتب‌های مرتبط با مطالعات شهری گذاشته نظریات فرهنگی - اجتماعی و کیفی توسعه می‌باشد که در غالب مفاهیمی همچون سبک زندگی، رضایتمندی از زندگی، سرمایه‌های اجتماعی، ارضای نیازهای اساسی و کیفیت زندگی ارائه شده است. امروزه کیفیت زندگی شهری به عنوان کلیدی‌ترین مفهوم در برنامه‌ریزی شهری است؛ بر این اساس در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته برنامه‌ریزان در تلاش برای نمایش سطوح کیفیت زندگی در سطوح مختلف جغرافیایی هستند تا از این طریق بتوانند راهکارهای بهینه‌ای را برای بهبود کیفیت زندگی نواحی عقب‌مانده از نظر شاخص‌های مورد بررسی بیابند. این تحقیق درباره بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری انجام شده است و از نوع توصیفی - تحلیلی می‌باشد در ابتدا مبانی نظری تحقیق و ادبیات موجود در این حوزه مورد بررسی قرار گرفت و نظریات محققین در این حوزه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و در نهایت به ارائه نتایج و پیشنهادات در این حوزه منجر گردید.

واژگان کلیدی: ارتباطات، بهبود فرهنگ، کیفیت زندگی شهری، مدیریت شهری

۱. کارشناسی ارشد علوم ارتباطات اجتماعی، معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان آتش نشانی شهرداری قزوین، دانشگاه آزاد تهران مرکز، تهران، ایران (نویسنده مسئول)، Abb.gholami@gmail.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان سرمایه‌گذاری شهرداری قزوین، دانشگاه غیرانتفاعی غزالی، قزوین، ایران. Mohammad9627@gmail.com

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، Saeid.gh.3915@gmail.com

۴. کارشناسی ارشد مدیریت سلامت، ایمنی و محیط زیست، مسئول امور مطالعات شهرداری قزوین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. Jmadadi111@gmail.com

۱. مقدمه

ارتباطات نوین، انقلابی را در زمینه روابط با یکدیگر و توسعه بسترهای اطلاعاتی و اثرات جانبی آن‌ها بر زندگی شهری به وجود آورده‌اند، تحقیقات مختلف در مورد موضوع فوق، اثرات ورود به "عصر اطلاعات" و "بزرگراه‌های اطلاعاتی" را به بررسی می‌گذارند. چنین پدیده ژرفی به انجا مختلف، کیفیت و تعریف زندگی شهری را متاثر می‌سازد. البته کلی‌نگری بر تاثیرات ارتباطات مخابراتی بر شهرها در بررسی‌های اجمالی موجب نتیجه‌گیری‌های ساده‌لوحانه شده و می‌شود. نتیجه-گیری‌های عجولانه‌ای چون گسستگی مراکز شهرها متاثر از ارتباطات نوین، نه تنها درست نیست بلکه این گونه روابط موجب تراکم، تمرکز و انسجام بیشتر در هسته‌های شهری می‌شوند. آن چه باید مد نظر قرار گیرد عدالت در توزیع و دسترسی سهل و یکسان برای اقشار گوناگون جامعه است. فقر اطلاعاتی و اقتصادی به صورت مترادف، قشر آسیب‌پذیر را محدود و محصور می‌نمایند. ایجاد فرصت‌های برابر در دسترسی به زمینه‌های اطلاعاتی به همان میزان اهمیت دارد که تامین احتياجات اساسی در شبکه توزیع کالا و خدمات چون بهداشت، درمان، آموزش و غیره. در غیر این صورت جامعه به سوی قطبی شدن پیش می‌رود که بازتاب‌های آن چون فردگرایی به شکل مزمن و مسری شیوع خواهد یافت.

آیا ارتباطات نوین می‌توانند جایگزین دسترسی‌ها به نحو آمد و شد فیزیکی شوند؟ در نوشتار حاضر سوال فوق مطرح گردیده و در پاسخ، تاثیر ارتباطات مخابراتی را در زمینه‌های ایجاد تقاضاهای جدید برای سفر، وسعت ادراک از محدوده فعالیت‌های شهری و تقویت سیستم‌های حمل و نقل تعریف می‌نماید.

امروزه ما در مراحل ابتدایی یافتن ارتباط متقابل بین شهرها، به عنوان کالبدی که زمینه فعل و انفعالات اجتماعی را فراهم می‌آورند و سیستم‌های اطلاعاتی، به عنوان دسترسی‌های نوین هستیم. اثرات پیچیده چنین ارتباطی بر تعریف شهر، ورای ابعاد کالبدی آن و محل وقوع زندگی شهری و کیفیت آن و تبادلات رو در رو، از موضوع‌های بحث در این مقوله است. با توجه به فرهنگ خاص هر جامعه‌ای، گستردگی فضایی و ادراکی که از شهر برای ساکنین ایجاد می‌شود از مهمترین اثرات ارتباطات نوین است که شناخت دیگری را از شهر پدید می‌آورد و با آن عرصه‌های خصوصی و جمعی، تعریفی تازه می‌یابند. همان‌گونه که کیفیت زندگی شهری در مقیاس‌های مختلف آن قابل بررسی است، بسط توزیع اطلاعات نیز در لایه-های مختلف جامعه موجب مشارکت بیشتر مردم در امور و تصمیم‌گیری‌های مربوط به خود آن‌ها می‌شود.

سؤالات پژوهش

آیا ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری تاثیرگذار است؟

۲. پیشینه پژوهش

فتحعلیان و پرتوی (۱۳۹۰)، در پژوهشی که با عنوان «مطالعه تطبیقی کیفیت زندگی در بافت خودرو و برنامه‌ریزی شده» که برای شهر اسلامشهر انجام داده‌اند، به این نتایج دست یافته‌اند که کیفیت زندگی مطلوب‌تری برای بافت برنامه‌ریزی شده نشان داد که این برتری در زمینه‌هایی چون آمد و شد، امکانات و تسهیلات، تفریح و فراغت نمود بیشتری داشته است در حالیکه در ارتباط با حس تعلق، روابط همسایگی و امنیت، وضعیت بافت خودرو مطلوب‌تر ارزیابی شده است.

شاطریان و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی به عنوان «سنجش میزان رضایت‌مندی ساکنان بافت قدیم شهر آران و بیدگل از شاخص‌های کیفیت زندگی» به این نتایج دست یافته‌اند که در بین بخش‌های مختلف، میزان رضایت‌مندی ساکنان بافت قدیم شهری در شاخص‌های اجتماعی بیشتر از سایر بخش‌ها بوده و شاخص‌های اقتصادی در رتبه دوم و بعد از آن شاخص خدماتی قرار دارد. این در حالی است که شاخص کالبدی کمترین میزان رضایت‌مندی را داراست.

موذن (۱۳۹۱)، مقاله‌ای تحت عنوان بررسی کیفیت زندگی شهری مدلی برای سنجش و رتبه‌بندی استان‌های ایران با استفاده از تحلیل خوشه‌ای انجام داده است و هدف تعیین شاخص‌های نظری سنجش کیفیت زندگی عینی، ضمن ارائه مدلی برای سنجش کیفیت زندگی شهری در ایران بر طبق تحلیل آمارهای موجود (تحلیل ثانوی داده‌ها) و نیز با استفاده از تحلیل خوشه‌ای، به رتبه‌بندی استان‌های ایران از لحاظ برخورداری از میزان کیفیت زندگی پرداخته است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، استان اصفهان با نمره کیفیت زندگی ۴/۵۲ بالاتر از حد میانگین، بالاترین رتبه (رتبه ۱) را در میان استان‌های ایران

به خود اختصاص داده است. استان ایلام نیز با نمره ۳/۵۸- زیر حد میانگین در کیفیت زندگی پایین ترین رتبه را رتبه (۳۰) در این خصوص داشته است.

موسوی و باقری (۱۳۹۱)، پژوهشی برای شهر سردشت انجام داده‌اند که «ارزیابی توزیع فضایی کیفیت زندگی در محلات» نام دارد و در این پژوهش به این نتیجه دست یافتن که متغیرهای کالبدی با میزان ۰/۸۶۷ بیشترین آثار را در بالا رفتن میزان کیفیت زندگی در سطح محلات شهر سردشت داشته است. در نتیجه برای بهبود کیفیت زندگی در سطح محلات شهر سردشت برنامه‌ریزی در شاخص‌های کالبدی بسیار تأثیرگذار است.

دوبران و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی با عنوان «نقش شاخص‌های اجتماعی و کالبدی بر کیفیت زندگی در بافت‌های شهری» که برای شهر زنجان انجام داده‌اند به این نتیجه دست یافته‌اند که محلات برنامه‌ریزی شده از نظر شاخص‌های کالبدی- اجتماعی در مقایسه با دو بافت دیگر از وضعیت مناسبی برخوردار می‌باشند.

نوابخش (۱۳۹۱)، مقاله تحت عنوان کیفیت زندگی شهری و برخی عوامل اجتماعی مؤثر بر آن در شهر کرمانشاه انجام داده است. هدف تحقیق بررسی تاثیر برخی متغیرهای اجتماعی بر کیفیت زندگی در شهر کرمانشاه می‌باشد که با استفاده از تحلیل رگرسیون نشان داده شد که با توجه به میانگین مشاهده شده کیفیت زندگی شهروندان شهر کرمانشاه ۱۷۲ است که با توجه به میانگین مورد انتظار که ۱۷۷ است. کیفیت زندگی شهروندان در سطح متوسط متمایل به پایین ارزیابی می‌شود. سلیمانی و همکاران (۱۳۹۲)، پژوهشی با عنوان «سنجش کیفیت زندگی در محله‌های در حال گذر شهری» که برای محله دروازه شمیران منطقه ۱۲ تهران انجام داده به این نتایج دست یافته‌اند که کیفیت زندگی در محله شمیران در سطح پایینی بوده به گونه‌ای که ۶۴/۳ درصد از ساکنان محله از کیفیت زندگی خود ناراضی هستند و بیشترین ناراضی‌ت ساکنین مربوط به قلمرو محیط زیست محله و کمترین ناراضی‌ت مربوط به قلمرو دسترسی بوده است.

شاه حسینی (۱۳۹۲)، مقاله‌ای تحت عنوان تحلیل شاخص‌های کیفیت زندگی شهری مورد: محله وردآورد منطقه ۲۱ شهر تهران ارائه داد که در این مقاله وضعیت و سطح کیفیت زندگی شهروندان محله وردآورد منطقه ۲۱ شهر تهران، بر اساس شاخص‌های تأثیرگذار بررسی شده است. از آن جا که شاخص‌های کیفیت زندگی متعددند، برای این محله شاخص‌های مناسبی در چند عنوان کلی که هر کدام دارای زیر مجموعه‌هایی هستند، مانند: سر زندگی و هویت محل، آموزش، زیست محیطی، مسکن، حمل و نقل، دسترسی به خدمات، امنیت و اقتصاد طراحی و بر اساس آن پرسشنامه مورد نظر تهیه شد. نتایج حاکی از آن است که سطح رضایت از شاخص کلی کیفیت زندگی شهری و هم‌چنین تمامی شاخص‌های نه‌گانه آن بین کم و متوسط می‌باشد و در نهایت ضریب همبستگی نشان می‌دهد که میان شاخص‌های کیفیت زندگی همبستگی وجود دارد و با بهبود وضعیت مسکن و دسترسی به خدمات می‌توان به ارتقاء سطح کیفیت زندگی در محله وردآورد شهر تهران کمک کرد.

نسترن و همکاران (۱۳۹۹)، تحقیقی انجام داده‌اند با عنوان «ارزیابی کیفیت زندگی شهری در محلات بافت قدیم و جدید» برای شهر ارومیه و به این نتایج دست یافته‌اند که از بین چهار عامل شناسایی شده به عنوان ابعاد ذهنی، کیفیت مولفه‌های اقتصادی از نظر پاسخگویان ساکن محلات مورد مطالعه بافت قدیم و جدید بیشترین تأثیر را بر کیفیت ذهنی دارد.

شکوهی و جوهری (۱۳۹۸)، در تحقیقی که با عنوان «مطالعه تطبیقی کیفیت زندگی در شهر» که برای دو محلیه هاشمیه و سعدآباد مشهد انجام گرفته این نتایج را به دست آورده‌اند که اختلاف معناداری در شاخص‌های کیفیت زندگی دو محله مشاهده نشد. زیرا هیچ کدام از دو محله مورد مطالعه به طور مطلق محدوده کاملاً توسعه یافته و یا توسعه نیافته نیستند.

لی و ونگ (۲۰۱۷)، با استفاده از شاخص‌های عینی به مطالعه کیفیت زندگی در شهر ایندیانا پلیس پرداختند. هدف اصلی این مطالعه ارایه روشی برای تلفیق داده‌های سرشماری و سنجش از دور برای ارزیابی کیفیت زندگی در GIS در درون چارچوب شهر ایندیانا پلیس بود. برای استخراج فاکتورهای غیر همبسته کیفیت زندگی از تحلیل عاملی استفاده شده و شاخص ترکیبی کیفیت زندگی بر اساس وزن‌دهی فاکتورها با استفاده از امتیازات به دست آمده از تحلیل عاملی ایجاد شده است.

داس (۲۰۱۸)، ارتباط بین محیط و کیفیت زندگی شهری را بررسی کرده است. در این تحقیق هر دو شاخص‌های عینی و ذهنی کیفیت زندگی شهری، برای مطالعه کیفیت کلی زندگی مورد توجه قرار گرفته است. در چارچوب مفهومی او محیط خارجی زندگی یعنی بعد عینی با ادراک افراد از محیط زندگی‌شان یعنی بعد ذهنی ترکیب شده است.

بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری

لی (۲۰۱۸)، با استفاده از شاخص‌های ذهنی به بررسی کیفیت زندگی ساکنان شهر تایپه در تایوان پرداخت. نتایج نشان داد که سن، تحصیلات، درآمد، وضعیت تاهل و محل سکونت بر رضایت‌مندی فرد تاثیرگذار هستند. ایوو و همکاران (۲۰۰۹)، به تحقیقی با عنوان "کیفیت زندگی در مناطق روستایی کرواسی: برای ماندن یا ترک آن" پرداخته‌اند. حجم نمونه ۹۱۴ نفر واقع در گروه سنی ۲۴-۴۵ سال مناطق روستایی را شامل می‌شود. نتایج نشان داد که فقدان فرصت‌های شغلی، محدودیت انتخاب حرفه، امکانات و درآمد پایین، هم‌چنین خدمات اجتماعی و بهداشتی و درمانی ضعیف در روستاها باعث کاهش رضایت زندگی شده بود.

لیو و همکاران (۲۰۱۹)، طی پژوهش با عنوان "آیا سبک زندگی سنتی روستایی مانعی برای ارزیابی کیفیت زندگی است؟" موضوع کیفیت زندگی در نواحی روستایی چین را مورد مطالعه قرار داده‌اند.

اوکنای و رستمی (۲۰۲۰)، اندازه‌گیری کیفیت زندگی شهری و رضایت محله؛ منطقه مورد مطالعه: فاماگوستا. در مقایسه با رضایت یک فرد از خانه، همسایگان نزدیک و ویژگی‌های آن، رضایت از کیفیت کلی زندگی شهری در فاماگوستا پایین‌تر است. در حالیکه تقریباً دو سوم (۶۶٪) از نمونه به طور کلی از محله خود راضی بودند، فقط ۲۱ درصد از کیفیت زندگی راضی بودند.

زانیال و همکاران (۲۰۱۲)، شرایط مسکن و کیفیت زندگی فقرای شهری در مالزی رابطه معناداری بین شرایط مسکن، بهداشتی، ایمنی و حمایت اجتماعی و کیفیت زندگی وجود دارد و مسکن نه تنها یک سر پناه فیزیکی بلکه نقش مهمی در سلامت جسمی، روانی و عاطفی فرد با توجه به ابعاد کیفی ارائه شده توسط شرایط مسکن و محیط اطراف منطقه مسکن دارد.

شوکر در انتاریوی کانادا (۲۰۱۵)، مطالعه‌ای در زمینه کیفیت زندگی انجام داده است. در این مطالعه شاخص‌های کیفیت زندگی به عنوان استراتژی توسعه محلی و ابزاری برای بررسی مستمر شرایط زندگی و کار ساکنان انتاریو مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که مهم‌ترین مولفه‌های کیفیت زندگی در این ایالت شاخص‌های اجتماعی (کودکان تحت پوشش انجمن حمایت از کودکان و فهرست‌های انتظار متقاضیان مسکن دولتی و...)، بهداشتی (نوزادان دارای وزن کم هنگام تولد)، اقتصادی (شمار بیکاران، شاغلان و ورشکسته‌ها و...) و زیست‌محیطی (تعداد ساعاتی که کیفیت هوا مناسب نیست، پس مانده‌های آلاینده محیط زیست و...) می‌باشند.

۳. بررسی و مطالعات

هدف اصلی طرح‌های توسعه شهری، تامین رفاه نسبی شهروندان و بهبود کیفیت زندگی شهری و رضایت‌مندی سکوتی در محلات و مناطق شهری است. برای این منظور مدیریت شهری همیشه بر آن بوده است تا به مدد راهبردها، سیاست‌ها و برنامه‌های درون سازمانی و بین سازمانی در تعامل با سایر نهادهای تاثیرگذار بر توسعه شهری به این هدف دست یابد و محیط شهری زیست‌پذیر را برای ساکنان آن برنامه‌ریزی کند. علاوه بر برنامه‌ها و طرح‌های توسعه شهری، برنامه‌های سازمان‌ها و نهادهای دولتی و خصوصی نیز که به نوعی با جامعه شهری و ساکنین آن در ارتباط بوده‌اند کیفیت زندگی شهروندان را تحت تاثیر قرار داده‌اند. بدین ترتیب شناخت و سنجش کیفیت زندگی در تهران که معلول عواملی همچون اقدامات مدیریت شهری و سایر نهادهای دولتی و خصوصی است، موضوع بسیار حیاتی است و می‌تواند زمینه‌ای برای ترسیم نقشه راه مدیریت شهری و سایر نهادهای مسئول در جهت آگاهی از وضعیت موجود و اقدام برای تحقق وضعیت مطلوب باشد. در سال‌های اخیر، تلاش در زمینه سنجش تنوع زندگی شهری و تنوع شهرها در شهرهای مختلف جهان مورد توجه واقع شده است.

از دهه ۱۹۳۰، محققان با روش‌ها و رویکردهای متنوع، کیفیت زندگی را مطالعه کرده‌اند. آنان کوشیده‌اند تا اجزاء و عناصر کیفیت زندگی را معین نمایند و مناطق - ق جغرافیایی مانند شهرها، ایالت و کش - ورها را به وس - یله - شاخص‌های کیفیت زندگی مقایسه کنند. به لحاظ دانشگاهی، مفهوم کیفیت زندگی شهری به عنوان یک زمینه تحقیقی از اوایل دهه ۱۹۶۰ میلادی مطرح شد. گزارش کمیته ریاست جمهوری آمریکا در سال راستای تحقق اهداف ملی این کشور و کار پژوهشی بایر ۱۹۶۰ میلادی درباره آثار ثانویه برنامه‌های محیط‌زیست در آمریکا به عنوان اولین کارهایی نام برده می‌شوند که پیشگام توجه به موضوع کیفیت زندگی بوده‌اند.

بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری

خواست و تمایل به بهبود کیفیت زندگی در مکانی خاص یا برای فرد یا گروهی خاص از جمله موضوعات مورد توجه برنامه‌ریزان محسوب می‌شود. از این رو برنامه‌ریزان شهری با رسیدگی به مسأله کیفیت زندگی در سطح کشور تا محلات شهری، رسالت و ماهیت این افراد را به منصفه ظهور می‌رساند، مسأله کیفیت زندگی از نوع مسائل مهمی است که حتی کشورهای پیشرفته هم با آن دست به گریبان هستند، از اینرو چون غالب موضوع کیفیت زندگی عینیت و ذهنیت است، پس کار برنامه‌ریزان و مدیران شهری را با مشکل مواجه کرده و این موضوع حتی می‌تواند مقبولیت سیاسی و اجتماعی برای سرمدمداران حکومت‌ها فراهم نماید. لذا توجه زیادی را به خصوص در شرایط حاضر می‌طلبد (نسترن و همکاران، ۱۳۹۴: ۸).

شهر و شهرنشینی خود یکی از مهم‌ترین شاخص‌های رفاه و توسعه اجتماعی و اقتصادی محسوب می‌شود اما رشد شتابان آن می‌تواند سرانه برخورداری از بسیاری امکانات اجتماعی و اقتصادی را کاهش دهد و از این طریق پیامدهای آن به صورت کاهش سطح کیفیت زندگی در عرصه‌های مختلف شهری نمایان شود که این مسأله در شهرهای کشورهای در حال توسعه از جمله ایران که افزایش جمعیت شهرها که در بیشتر مواقع ناخواسته و بدون برنامه‌ریزی به وقوع پیوسته است بسیار مشهود است. به همین دلیل یکی از مهم‌ترین اهداف برنامه‌ریزان و مدیران شهری در عصر حاضر افزایش سطح کیفیت زندگی در شهرها و بالابردن میزان رضایت‌مندی در بین شهروندان می‌باشد (موسوی و کشکولی، ۱۳۹۴: ۴۹). خواست و تمایل به بهبود کیفیت زندگی در مکانی خاص یا برای فرد یا گروهی خاص از جمله موضوعات مورد توجه برنامه‌ریزان محسوب می‌شود. بنابراین علاوه بر بررسی میزان برخورداری محلات و ساکنین از امکانات و خدمات اقتصادی و اجتماعی با ارزیابی ادراکات و رضایت ساکنین محلات شهری از ابعاد مختلف زندگی و محل سکونت می‌توانیم به تحلیل درستی از نیازها و عوامل تأثیرگذار بر میزان رضایت‌مندی و کیفیت زندگی ساکنین محله برسیم (لی، ۲۰۰۸: ۱۷). امروزه مطالعات کیفیت زندگی عمدتاً بر محیط شهری و کیفیت زندگی شهری تمرکز کرده است و بررسی آن از ضرورت و اهمیت به سزایی برخوردار است که این امر همواره کانون اصلی توجه برنامه‌ریزان بوده است. بر این اساس، تمایل جمعیت در سرتاسر جهان برای تمرکز در شهرها، یکی از دلایل اصلی توجه به مفهوم کیفیت زندگی در مطالعات است که به صورت قابل ملاحظه‌ای این مطالعات در کشورهای توسعه‌یافته، در حال توسعه و در حال صنعتی شدن جدید از دهه ۱۹۷۰ به بعد مورد توجه جدی قرار گرفت. با وجود این، نگرانی در مورد کیفیت زندگی شهری در شهرها منجر به افزایش علاقه در یافته‌ها و بررسی‌هایی برای ارزیابی شاخص‌های کیفیت زندگی در مکان‌های خاص شده است. از طرف دیگر، می‌توان دلیل مهمی برای توجیه ضرورت مفهومی کیفیت زندگی برای تخصیص مؤثر منابع محدود و کمیاب با توجه به منابع معین نهفته است (میگون، ۱۹۹۰: ۳۵). در طول چند دهه گذشته اندازه‌گیری کیفیت درک شده از زندگی شهری و محیط‌های مسکونی یکی از زمینه‌های تحقیق برای پژوهش در زمینه شهرسازی بوده است. نگرانی بر کیفیت زندگی مشخصه جامعه معاصر است، تف‌سیر اجتماعی از همه انواع اشاره به کیفیت زندگی مدرن است. دلیل عمده برای این علاقه رو به رشد مسائل مربوط به کیفیت زندگی در حال وفور در جوامع مدرن که در آن نگرانی بیش از کیفیت زندگی تا متناسب با پیشرفت‌های تکنولوژیک و افزایش در درآمد افزایش یافته است به گفته بسیاری از کارشناسان، این روش جایگزینی برای درک بیشتری از اندازه‌گیری وضعیت و موقعیت تعیین شده جمعیت محلی، منطقه‌ای، ایالتی، ملی یا بین‌المللی در محدوده مجاز است. مزایای سیستم‌های شاخص کلیدی کیفیت زندگی سرراست بودن آن، اینکه بر اساس ترجیحات و نظرات با ابعاد انسانی برای اندازه‌گیری پیشرفت در مناطق، درباره موضوع گسترده برای ادغام شاخص‌هایی که در نظر و ارزش‌های مردم و یا سیاست‌اجازه می‌دهد می‌باشد. رفاه یا کیفیت زندگی از یک جمعیت یک نگرانی مهم در اقتصاد و علوم سیاست است. این که کیفیت زندگی توسط بسیاری از عوامل اجتماعی و اقتصادی اندازه‌گیری می‌شود بخش بزرگی از سطح زندگی، میزان پول و دسترس به کالاها و خدمات است که در یک فرد نسبتاً به آسانی اندازه‌گیری است. و دیگری مانند آزادی، شادی، هنر، بهداشت محیط‌زیست، و نوآوری به مراتب در اندازه‌گیری سخت‌تر است. این عدم تعادل اجتناب‌ناپذیر برنامه‌ها و سیاست‌هایی را ایجاد می‌کند که نادیده گرفتن اقدامات دیگر برای برنامه‌ریزی بسیار دشوار است. امروزه توجه به کیفیت زندگی در برنامه‌ریزی که ریشه در سنت برنامه‌ریزی انگلستان دارد، در طراحی فیزیکی، تجزیه تحلیل و دخالت، آشکار است (سیف‌الدینی، ۱۳۸۱: ۲۱۲). پیسونی در سال ۱۹۹۵ تعریف می‌کند، اصلاح کیفیت زندگی به طور کلی به وضعیت محیطی که مردم در آن زندگی می‌کنند (نظیر آلودگی و کیفیت مسکن) و همچنین به برخی شرایط شخصی افراد (نظیر سلامت و میزان تحصیلات) اشاره دارد (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۸). معنای عبارت کیفیت زندگی تفاوت یک معامله خوب است که از عبارت‌های مختلفی استفاده می‌شود، اما به طور کلی برای اشاره به دو شرایط

بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری

محیطی که در آن مردم زندگی می‌کنند. به عنوان مثال هوا و آلودگی آب، یا مسکن ضعیف برای آن و یا به برخی از ویژگی‌ها از خود مردم (از قبیل سلامت یا دستاورد آموزشی) در نظر گرفته شده است. کیفیت زندگی در معنای واقعی آن نمی‌تواند مستقل از مناسبات، روابط و پیوندهای مشترک اجتماعی و وابستگی متقابل در زمینه عدالت توزیعی که امنیت شخصی و اقتصادی، حمایت شهروندی و حقوق انسانی را تنظیم می‌کند، مفهوم سازی شود (غفاری و همکاران، ۱۳۸۸: ۴۲). تعریف جغرافیایی کیفیت زندگی شامل مفهوم رفاه فردی است، اما تمرکز بیشتر در مکان‌های زندگی افراد است. تعریف جغرافیایی شامل هر دو اقدامات عینی و ذهنی از شرایط اجتماعی و زیست‌محیطی را در یک محل و چگونگی این شرایط مردم زندگی می‌کنند به عنوان کیفیت منحصر به فرد زندگی وجود دارد. همانطور که این مؤلفان تأکید کرده‌اند، مردم با یکدیگر در ارتباطند و شرکت آن‌ها در جامعه نیز تأثیراتی بر رفاه یکدیگر دارند؛ بنابراین درک بهتر جنبه‌های مربوط به روابط بین فرد و اجتماعی و چالش‌ها ضروری به نظر می‌رسد: جاد و استون در مقاله‌ای بیان کرده‌اند شواهد تجربی قوی که رضایت از زندگی یک عامل تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر عملکرد روزانه حرفه‌ای وجود دارد هنگامی است که مردم در زندگی خود احساس خشنودی کنند آن‌ها تمایل به فکر باز و خلاق دارند. در مقابل کسانی که ارزیابی منفی از زندگی خود دارند اغلب به یک چشم‌انداز ضعیف و الگوهای فکری محدودتری دارند. کمپ و همکارانش معتقدند که توافقی در ادبیات کیفیت زندگی وجود دارد که بر اساس آن مولفه‌های فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی اساس اجتماع محلی را تشکیل می‌دهند و این مولفه‌ها به طور سیستماتیک برای معرفی محتوای مفاهیم قابلیت زیست‌پذیری، پایداری و کیفیت زندگی استفاده شده‌اند (رضوانی و همکاران، ۱۳۸۸: ۹۵). کیفیت زندگی فراتر از مفهوم نیازها، در ارتباط با فرایندها و دستاوردهای خودمختاری و تحقق فردی قابل طرح است (غفاری و همکاران، ۱۳۸۸: ۴۱). کیفیت زندگی شهری در ایران به شدت از شهر شدن جامعه متأثر است. شهرنشینی کمی سهم و سرانه بسیاری از شاخص‌های کیفیت زندگی شهری را پایین آورده، تغییرات آن را کنترل کرده و از این طریق بر جنبه‌های اجتماعی شهرنشینی تأثیرات جدی گذاشته است (اکبری و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۲۸). فراهم آوردن کار مولد و کیفیت بهتر زندگی برای نسل‌های حال و آینده در کشورهای در حال توسعه، مستلزم رشد چشمگیری در درآمد و بهره‌وری در این کشورهاست. این وظیفه همچنین نیازمند مدیریت مسائل و فرصت‌های اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی همزمان با گذر به جهانی با جمعیت عمدتاً شهرنشینی است (حبیبی و همکاران، ۱۳۸۳: ۱۱).

۳-۱- شاخص‌های کیفیت زندگی

شاخص‌های کیفیت زندگی مشتق علمی و منعکس‌کننده کلی احساس نه تنها فرد بلکه تمامی شهروندان است. بنابراین ذهنیت به حداقل رسیده و یا حذف شده و در مجموع با استفاده از روش پذیرفته، کنترل، تمرین، و بررسی شده است. استفاده از شاخص‌های اجتماعی و ذهنی با هم، برای سیاست‌گذاران یک ارزیابی دقیق از کیفیت زندگی لازم است. شاخص اقتصادی، ذهنی و اجتماعی هم می‌توانند باعث بهبودی در کیفیت زندگی جامعه، و همچنین به عنوان عوامل خاص رفاه را تحت تأثیر قرار دهد (Diener, SUH 2019: 213). شاخص‌های کیفیت زندگی ارائه‌اندازه‌گیری‌های مهم به "مستقیم" در شرایط زندگی مردم و احساسات آن‌ها است که بر خلاف اقدامات اقتصادی و دیگر داده‌های "غیر مستقیم" شاخص کیفیت زندگی را شناسایی کرده، آن‌ها عواملی مهم در کیفیت زندگی هستند (Young, 2018: 3). شاخص‌های کیفیت زندگی عبارتند از:

الف: کیفیت محیط فیزیکی

ب: کیفیت محیط اجتماعی

ج: کیفیت محیط اقتصادی

د: کیفیت حمل و نقل و ارتباطات در ادامه هر کدام از این ابعاد به موضوعات دیگر تقسیم‌بندی شدند:

۱: کیفیت محیط فیزیکی: ترتیب ساختمان‌ها، نوع مسکن، مناطق سبز، مناطق تفریحی، خدمات و زیرساخت‌های شهری
 ۲: کیفیت محیط اجتماعی: میزان خدمات آموزشی، هزینه خدمات آموزشی، میزان خدمات بهداشت، فعالیت‌های فرهنگی، امنیت

۳: کیفیت محیط اقتصادی: هزینه زندگی، فرصت پیدا کردن کار رضایتبخش، هزینه مسکن کیفیت حمل و نقل: وسیله حمل و نقل، میزان حمل و نقل عمومی، جریان ترافیک (لطفی، ۱۳۸۸: صص ۷۶-۷۷).

۳-۲- مولفه‌های کیفیت زندگی

نظرسنجی رضایت زندگی، نقطه شروع برای اندازه‌گیری روش بهبود یافته و جامع‌تر از کیفیت زندگی ذهنی زندگی است. یکی از مبرم‌ترین مشکلات پیش‌روی کیفیت پژوهش زندگی اندازه‌گیری است، حل این مشکل از اهمیت حیاتی برخوردار است. بسیاری از محققان کیفیت زندگی معتقدند که این مفهوم را می‌توان به عنوان ابزاری برای سیاست‌گذاری و بالاتر از همه برای برنامه‌ریزی اجتماعی به کار برده شود. عوامل کیفی باید در سطح شهر اهمیت داشته باشند و فقط خاص یک ناحیه از شهر نباشد. زیرا عناصری که در سطح یک ناحیه خاص فقط مطرح باشند نمی‌توانند برای تمام شهر صحیح و با ارزش باشند (بحرینی، ۱۳۸۲: ۲۱۲). روش‌های کیفی برای برنامه‌ریزان، حالت نوآوری و آزمایشی دارند و روش‌های نوین، همواره در حال تکامل و برای برنامه‌ریزان، بسیار جالب هستند. رهنمونی برخی از این روش‌ها، می‌تواند بازده زیادی در رابطه در افزایش نسبت به یک مسئله را به وجود آورد (سیف‌الدینی، ۱۳۸۱: ۲۱۵). اگر زیرساخت‌ها و جنبه‌های زیست‌محیطی در شهر خوب باشند در نتیجه ارتقاء کیفیت زندگی را به دنبال خواهند داشت. اگر این کار در نظر گرفته شود در واقع این دو اجزای متفاوت برای افراد مختلف تاثیرگذار و کیفیت زندگی را به کل شهر انتقال خواهند داد. مکان‌های متفاوت، کیفیت‌های متفاوتی نیز دارند و نیازهای متفاوتی را برآورده می‌سازند. تمامی مکان‌ها، توانایی تامین بیش از یک نیاز را دارند (فریادی و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۳۱). باید به خاطر داشته باشیم که حتی زیباترین مکان‌ها و بهترین آن‌ها از لحاظ موقعیت دسترسی و زندگی اگر با فقدان یا ضعف دسترس به منافع و امکانات مواجه باشد، نمی‌تواند برای رفاه ساکنان لذت‌بخش و مفید باشد (فریادی و همکاران، ۱۳۸۴: ۱۲۴). کیفیت فراگیر اجتماعی، رویکردی عملگرایانه در حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی است که دو مفهوم رفاه و کیفیت زندگی را به هم پیوند می‌دهد و به لحاظ ایدئولوژی به طور جدی مبتنی بر مفهومی برابری-طلبانه از همبستگی اجتماعی، تعهد به مقابله با مطرودیت اجتماعی و تاکید بر تداوم‌پذیری است (غفاری و همکاران، ۱۳۸۸: ۵۶). نتایج مطالعات کیفیت زندگی می‌تواند به ارزیابی سیاست‌ها، رتبه‌بندی مکان‌ها، تدوین استراتژی‌های مدیریت و برنامه‌ریزی-های شهری کمک کرده و درک و اولویت‌بندی مسائل اجتماعی برای برنامه‌ریزان و مدیران شهری به منظور ارتقای کیفیت زندگی شهروندان را تسهیل سازد. علاوه بر این، مطالعات کیفیت زندگی مردم می‌تواند به شناسایی نواحی مسأله‌دار، علل نارضایتی مردم، تأثیر فاکتورهای اجتماعی-جمعیتی بر کیفیت زندگی و ارزیابی کارایی استراتژی‌ها در زمینه کیفیت زندگی کمک کند (فرجی ملائی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۳).

۴- بحث و نتیجه‌گیری

بررسی و ارزیابی کیفیت زندگی به ویژه کیفیت زندگی شهری در ایران، با توجه به شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خاص ایران و نیز تأکید سند چشم‌انداز بیست ساله کشور بر این امر، از اهمیت خاصی برخوردار است. با توجه به جایگاه کیفیت زندگی در شهرها و مناطق و باتوجه به این که هنوز در ایران سیستم جامعی در زمینه ارزیابی کیفیت زندگی ایجاد نشده، توجه به بررسی جنبه‌های مختلف این امر می‌تواند راه‌هایی برای دستیابی به نظام جامع ارزیابی کیفیت زندگی باشد. کیفیت زندگی شهری با عنوان زندگی راحت و دسترسی به نیازهای اساسی در یک محیط شهری تلقی می‌شود. در واقع این مفهوم به معنای قابلیت زندگی در یک مکان مطرح می‌شود. در واقع نقطه شروع توسعه اجتماعات انسانی شکل گرفتن درک درستی از نیازهای مردم می‌باشد. سنجش کیفیت زندگی ابزار مناسبی برای چنین درکی عرضه می‌کند، چرا که مطالعه کیفیت زندگی راهی بین مسئولان محلی و شهروندان برای تعاملی سازنده که منجر به تفسیر و بحث در مورد موضوعات کلیدی مؤثر بر زندگی مردم می‌شود، باز می‌کند. در واقع یکی از مهم‌ترین اهداف مطالعه کیفیت زندگی در نواحی شهری، شناخت نیازمندی‌ها و دسترسی عادلانه همه گروه‌ها و محلات به امکانات و مزایای شهری است و پیشنهادهاتی به شکل ذیل ارائه می‌گردد:

افزایش بودجه و امکانات شهرهایی که از سطح زندگی پایین‌تری برخوردارند؛ برای بهبود وضعیت کیفیت شاخص فرهنگی و اجتماعی در شهر تهران و دستیابی به توسعه پایدار شهری پیشنهاد می‌شود که در کوتاه‌مدت حضور پررنگ‌تر دستگاه‌ها و نهادهای فرهنگی و اجتماعی کشور در عرصه وسایل جدید ارتباط جمعی داشته باشند برای تولید هنجارهای اجتماعی متناسب با وضع موجود جامعه و فرهنگ ملی کشور؛ افزایش حمایت‌های مالی و معنوی از بنیان خانواده و هنجارهای فرهنگی و اجتماعی کشور؛ از مقایسه نتایج به دست آمده در ناحیه‌های مورد بررسی می‌توان دریافت که بیشتر خدمات در مرکز شهر قرار دارند. بنابراین جلوگیری از تمرکز بیشتر خدمات در مراکز شهر و دادن تسهیلات بیشتر در مناطق دورتر از مرکز برای

بررسی تاثیر ارتباطات بر بهبود فرهنگ و کیفیت زندگی شهری

تعادل امکانات در تمامی مناطق این شهر به خصوص در ناحیه ۴ برای ارتقاء سطح کیفیت زندگی در این مکان و پیش‌بینی امکانات و زیرساخت‌ها برای جلوگیری از تمرکز غیرقانونی و زاغه‌نشینی در این ناحیه‌ها به سطح کیفیت زندگی این شهر کمک فراوانی خواهد کرد.

تلاش برای امکانات حمل و نقل عمومی و دادن تسهیلات بیشتر در این زمینه به خصوص دسترسی به اتوبوس و ایستگاه‌ها آن در مناطق دور از مرکز شهر با توجه به وضعیت ضعیف آن‌ها.

ایجاد مراکز اشتغال‌زایی و تلاش برای تحولات اقتصادی و رفع مشکل بیکاری و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، با توجه به وضعیت ضعیف آن در تمامی مناطق شهر.

- ارائه زیر ساخت‌های کافی و مناسب در زمینه فرهنگی (کتابخانه، مساجد و...) و فضاهای عمومی و سبز در تمامی نواحی این شهر با توجه به وضعیت ضعیف آن‌ها در سطح شهر برای بالا بردن سطح کیفیت در این زمینه‌ها.

- افزایش سرانه فضای سبز از طریق تملک زمین‌های بایر موجود در محلات مورد مطالعه بافت قدیم و جدید توسط شهرداری و اختصاص این زمین‌ها به احداث پارک و زمین ورزشی در حد محله به منظور افزایش میزان سر زندگی در میان ساکنان محله، بهبود کیفیت هوا و سیمای بصری محیط محله.

- اجرای طرح دفاتر بهسازی و نوسازی محله در محلات بافت قدیم شهر تبریز باهدف ایجاد ارتباط تنگاتنگ با مردم جهت ارائه اطلاعات کامل، واضح در خصوص طرح‌های نوسازی و بهسازی و تشویق ساکنان محلات بافت قدیم شهر تبریز جهت شرکت طرح تجمیع، نوسازی و بهسازی بافت‌های فرسوده.

- استقرار کیوسک نیروی انتظامی و گشت پلیس در محله و نزدیکی آن برای القای حس امنیت به ساکنان محله و جلوگیری از پرسه زدن معتادین در محله.

- مکان‌یابی و احداث مراکز مجهز خرید در بافت جدید شهر تبریز در سطح ناحیه شهری.

- ارتقای کیفیت فضاهای سبز و پارک‌های موجود در نزدیکی محلات مورد مطالعه بافت جدید به لحاظ مبلمان شهری، امکانات تفریحی و ورزشی و افزایش امنیت پارک‌ها از طریق استقرار کیوسک نیروی انتظامی در پارک‌ها.

- با توجه به پایین بودن تعاملات اجتماعی پیشنهاد می‌شود در قسمتی از فضاهای سبز و پارک‌های نزدیک، مجتمع‌های فرهنگی از جمله سرای محله با مدیریت بخش خصوصی زیر نظر شهرداری و شورای شهر ایجاد شود.

- آشنا نمودن شهروندان با حقوق و مسئولیت‌های آن‌ها در جامعه جهت ترویج فرهنگ شهرنشینی و آموزش شهروندی.

- تشکیل انجمن‌ها، اتحادیه‌های صنفی و سازمان‌دهی آن‌ها در زمینه مشارکت در طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی جهت ارتقاء کیفی زیستی.

- برنامه‌ریزی، طراحی و مکان‌یابی مناسب مبلمان شهری در فضای محلات حاشیه‌ای شهر با استفاده مبلمان‌های شهری منطبق بر فرهنگ طبقات حاکم در محلات هدف.

- افزایش سطح سرانه فضای سبز در محلات و فراهم آوردن امکان دسترسی به آن.

- حمایت و تشویق از میزان مشارکت سامان‌دهی ساکنین جهت ارتقای کیفیت زندگی در سطح محلات.

- بهبود کیفیت سیستم جمع‌آوری و دفع فاضلاب و زباله در محلات در جهت ارتقاء بهداشت محیط که یکی از مؤلفه‌های مهم و تأثیرگذار کیفیت زندگی است.

- ایجاد مراکز تفریحی و فرهنگی مانند سینما و شهر بازی که در محلات حال حاضر فاقد این گونه مراکز است، می‌تواند ضمن ایجاد سر زندگی و پر کردن اوقات فراغت شهروندان به ارتقاء و اعتلای کیفیت زندگی در این شهر کمک نماید.

۵- منابع فارسی و انگلیسی

- غفاری و همکاران. ۱۳۹۸. **مفهوم سرمایه در نظریات کلاسی و جدید با تأکید بر نظریه‌های سرمایه**

اجتماعی. نامه علوم اجتماعی، شماره ۲۶، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

- جاجرمی، کلت. ۱۳۹۸. **سرمایه اجتماعی، سلامت و توسعه، ارتباطات و تعاملات**. مجموعه خلاصه مقالات

همایش سرمایه اجتماعی و توسعه در ایران، تهران: سازمان آموزش و پژوهش مدیریت برنامه ریزی ریاست جمهوری.

- سلطانی، جمالی. ۱۳۹۶، **بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و سلامت روانی**. مجموعه خلاصه مقالات همایش سرمایه اجتماعی و توسعه در ایران، تهران: سازمان آموزش و پژوهش مدیریت برنامه ریزی ریاست جمهوری.
- فوکویاما، فرانسیس. ۱۳۹۵. **پایان نظم اجتماعی و سرمایه اجتماعی و حفظ آن**. ترجمه غلام عباس توسلی، تهران: نشر حکایت قلم نوین.
- فیلد، جان. **سرمایه اجتماعی**. ترجمه جلال متقی، تهران: موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی.
- کلمن، جیمز. ۱۳۹۷. **بنیادهای نظری اجتماعی**. ترجمه منوچهر صبوری، تهران: نشر نی.
- گزارش تحقیقی کمیسیون بهره‌وری استرالیا. ۱۳۹۷. **سرمایه اجتماعی و تاثیر آن بر سیاستگذاری عمومی**. ترجمه -مرتضی نصیری، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم و فناوری تحقیقات.
- مجموعه مقالات. ۱۳۹۷. **مبانی مفهوم سرمایه اجتماعی**، ترجمه محمد مهدی باغینی و همکاران، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم و فناوری تحقیقات.
- وداد هیر و همکاران، داوود. ۱۳۹۷. **بررسی بهداشت و سلامت اجتماعی زنان در شهر تهران**. مجله علمی پژوهشی زنان، شماره ۲۲، دوره سوم، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.

- Allen, L. R., Hafer, H. R., Long, P. T., & Perdue, R. R. 2018. **“Rural residents’ attitude toward recreation and tourism development”**, Journal of Travel Research, 31 (4), 27-33
- Andereck K. L., & Nyaupane, G. P. (2017). **“Exploring the nature of tourism and quality of life: perceptions among residents”**, Journal of Travel Research, 50, 248-260
- Cummins, R. A. (2019). **“The domain of life satisfaction: an attempt to order chaos”**, Social Indicator Research, 38, 303-328.
- Faisal, K. (2018). **“Socioeconomic Impacts of Tourism on the Rural People of Azad Kashmir- a Case Study of Rawalakot and Banjonsa in Azad Kashmir”**, Swedish University of Agricultural sciences, faculty of natural resources and agricultural sciences
- Jurowski, C., Uysal, M., & Williams, D. R. (2019). **“A theoretical analysis of host community resident reactions to tourism”**, Journal of Tourism Research, 36, 3-11.
- Liang Z. X. & Hui T. K. (2016). **“Residents’ quality of life and attitudes toward tourism development in China”**, Tourism Management, 57, 56- 67.
- Sirgy, M. J., Cornwell, T. (2020). **“Further validation of the Sirgy & et. al. smeasure of community quality of life”**, Social Indicators Research, 56, 125-143.

Investigating the effect of communication on improving the culture and quality of urban life

Abbas Ali Gholami^{*1}, Mohammad Momeni², Saeed Ghahremani³, Javad Abbas Ali Madadi⁴

Abstract

Communication is one of the most important topics in human life today, and it has shown its role to be more basic and vital in urban life, and according to the research conducted, communication can increase the level of culture and quality of urban life in different areas, and managers Shahri have included this issue among their basic management principles in the field of urban management.

By studying new theories and schools that have been carried out in applied and fundamental researches related to urban studies, it is concluded that one of the theories that has had a great impact on the process of developments and schools related to urban studies It is a cultural-social and qualitative theory of development that is presented in the majority of concepts such as lifestyle, satisfaction with life, social capital, satisfaction of basic needs and quality of life. Today, the quality of urban life is the most key concept in urban planning .Based on this, in many developed countries, planners are trying to show the quality of life levels at different geographical levels, so that they can find optimal solutions to improve the quality of life in backward areas in terms of the investigated indicators. This research has been done on investigating the impact of communication on improving the culture and quality of urban life. This research is descriptive and analytical. In this research, the theoretical foundations of the research and existing literature in this field were first examined, and the opinions of researchers in this field were analyzed and It was analyzed and finally it led to the presentation of results and suggestions in this area and the researcher came to the conclusion with the analysis that communication has an effect on improving the culture and quality of urban life.

Key words: connections, Improve culture, quality of live in city, Urban Management

1. Master of Social Communication Sciences, Vice President of Management and Resource Development of Qazvin Municipality Fire Department, Central Tehran Azad University, Tehran. Iran. Abb.gholami@gmail.com

2. Master's student in public administration, Vice President of Management and Resource Development of Qazvin Municipality Investment Organization, Non-profit Ghazali University, Qazvin. Iran. mohammad9627@gmail.com

3. Master's student in public administration, Recruitment supervisor of Qazvin Municipality, Non-profit Ghazali University, Qazvin, Iran. Saeid.gh.3915@gmail.com

4. Master's degree in health, safety and environmental management, Responsible for studies of Qazvin municipality, Shahid Beheshti University, Tehran. Iran. Jmadadi111@gmail.com